

شناسایی و معرفی مارمولک های خرانق و ندوشن استان یزد

سلیمان اریس^۱، کاظم پریور^۲، نصرالله رستگارپویانی^۳، جواد بهار آرا^۳

۱- گروه زیست شناسی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران -۲- گروه زیست شناسی، دانشکده علوم پایه، دانشگاه رازی، کرمانشاه

۳- گروه زیست شناسی، دانشکده علوم پایه، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد

The Investigation of Lizard in two (Khoranagh and Nadoshan) of Yazed province

1- S. Aris , K.parivar , 2- N .Rastegar-Pouyani, 3- J. Bahar Ara

1- Biology Department , Science and Research Branch , Islamic Azad University ,Poonak

2- Biology Department , Razi University , Kermanshah , Iran . 3- Biology Department , Islamic Azad University , Mashhad , Iran .

Abstract

The purpose of present study (2005 -2006) was to recognize and investigate the lizards of two districts Khoranagh north eastern and Nadoshan north western of Yazed Province in Iranian central plateau . Investigation was carried out on the physical characteristics by using the keys in reference book the Lizard of Iran by S.C.Anderson , 1999.

During the present study 66 lizards were captured belonging to family Agamidae including:(genus *Laudakia*, species *Laudakia nupta*, subspecies *Laudakia nupta nupta* 6 males and 6 females(Khoranagh) and genus *Trapelus*, species *Trapelus agilis*, subspecies *Trapelus agilis agilis* 18 males and 17 females (Khoranagh – Nadoshan) and genus *Phrynocephalus*, species *Phrynocephalus scutellatus* 1 male and 1 female (Khoranagh) and family Lacertidae including:(genus *Eremias*, species *Eremias persica* 1 male and 1 female (Nadoshan) and genus *Mesalina*, species *Mesalina watsonana* 1 male and 1 female (Khoranagh – Nadoshan) and family Gekkonidae including:(genus *Bunopus*, species *Bunopus crassicauda* 8 males and 7 females (Khoranagh - Nadoshan). The *Laudakia nupta nupta* and *Trapelus agilis agilis* and *Bunopus crassicauda* in the Khoranagh and also *Trapelus agilis agilis* in the Nadoshan has been recorded as common species, while *Phrynocephalus scutellatus*, *Mesalina watsonana* and *Eremias persica* are uncommon and endangered species in the both districts. This study also include :their morphological description and coloration, biometric and meristic characteristics, habit and habitat , their diet and the kind of soil and plant of their living area ,and also the symbiosis with their own kind and their sexual reproduction.

Key words: Lizards,Khoranagh,Nadoshan,Yazed Province,Iranian central Plateau, Behaviour, Reproduction .

مجله زیست شناسی دانشگاه آزاد اسلامی

واحد گرمسار، ۱۳۸۸، دوره ۴، شماره ۳، ۱-۱۸

چکیده

هدف از مطالعه حاضر شناسایی و معرفی مارمولکهای بخش خرانق (شمال شرقی استان یزد) برای اولین بار و بررسی وضعیت مارمولک های ندوشن(شمال غربی استان یزد) به منظور مقایسه است ، که در سال های ۱۳۸۴ و ۱۳۸۵ انجام شده ونهایتاً ۶۶ مارمولک جمع آوری شدند که شناسایی هر نمونه در سطح خانواده،جنس،گونه و زیرگونه بر اساس کلیدهای شناسایی کتاب مرجع(مارمولک های ایران اثر S.C.Anderson.1999) صورت گرفته است . خانواده های *Laudakia nupta* گونه *Laudakia* Agamidae شامل: (جنس *Laudakia nupta nupta* ۶ نر، ۶ ماده (خرانق) و *Trapelus agilis* گونه *Trapelus* و زیرگونه *Trapelus agilis agilis* ۱۷ نر، ۱۷ ماده (خرانق -ندوشن) و جنس *Phrynocephalus scutellatus* گونه *Phrynocephalus* ۱ نر، ۱ ماده (خرانق) و خانواده *Lacertidae* شامل: (جنس *Eremias persica* ۱ نر، ۱ ماده (ندوشن) و جنس *Mesalina watsonana* ۱ نر، ۱ ماده (خرانق -ندوشن) و خانواده *Gekkonidae* شامل: (جنس *Bunopus crassicauda* ۸ نر، ۷ ماده (خرانق -ندوشن) یافت شدند. هر نمونه از جنبه های مختلف زیستی مورد بررسی قرار گرفت از جمله می توان مطالعات مورفو لوژیکی (شكل ظاهری،رنگ آمیزی بدن و اندازه گیری های بیومتریک و مریستیک) و خصوصیات زیستی - رفتاری(زمان فعالیت (روزو شب)، نحوه فعالیت به صورت انفرادی یا دسته جمعی) قلمرو زیستی (محل ها و تنوع مکان های زیستی ، مقدار فراوانی غذا ب نوع خاک، بهم زیستی با هم نوعان و سایر گونه ها،برثیم غذایی و رفتارهای تولید مثلثی(فصل و ماه های تخم گذاری،تعداد دفعات تخم گذاری،تعداد تخم ها در هر تخم گذاری و اندازه و شکل آن ها) را نام بردا.

واژه های کلیدی: مارمولک ها ، خرانق،ندوشن،استان یزد ، فلات مرکزی ایران ، خصوصیات زیستی رفتاری ، تولید مثلثی .

مجله زیست شناسی دانشگاه آزاد اسلامی

واحد گرمسار، ۱۳۸۸، دوره ۴، شماره ۳، ۱-۱۸

مارمولک ها توسط دهقانی در سال ۱۳۸۲ مورد تحقیق

قرار گرفته است . در تحقیق اخیر شناسایی و مطالعه ۳ خانواده، ۶ جنس و ۶ گونه از مارمولک ها صورت گرفته است که بعضاً اختلاف هایی با مطالعات گذشته در آن دیده می شود که در ادامه به توضیح آن پرداخته می شود .

موقعیت جغرافیایی مناطق نمونه برداری

۱- خرائق

در هشتاد و پنج کیلومتری شمال شرقی یزد قرار دارد. این روستا از شمال به کوه هامانه و از جنوب به کوه خونزا و اشتی و از غرب به کوه چک چک واز شرق به کویر ساغند و از جنوب شرقی به کویر بزرگ درانجیر محدود می شود. اقلیم خرائق بیابانی و هوای آن گرم و خشک است.(۲) درختان *Pistacia.Vera*، اثار *Juglandaceae.regia*، گردو *Punicaceae.grantum*، زبان گجشک *Faxinus.exeelsior*، شیرین بیان *Glycyrrhiza.glebra* و گل ختمی طبی *Althea.offinalis* جزو پوشش های گیاهی این منطقه می باشند. (۴)

۲- ندوشن

در ۱۱۵ کیلومتری شمال غرب یزد قرار دارد. این دهستان از شمال به شهرستان اردکان، از شمال شرقی به شهرستان میبد و از جنوب به شهرستان ابرکوه و از شرق به شهرستان تفت و از غرب به استان فارس محدود می شود. (۳). انواع شلغمی(*Brassica.rapa*)، مندابی (*Brassica.napus*)، سیاه دانه (*Dichanthium.annulatum*)، چای صحرایی (*Fumaria.capreolate*)، شاه تره پیچ (*Thea.sinensis*)، آویشن پونه کوهی (*Origanum.vulgare*) از انواع پوشش های گیاهی این منطقه می باشند. (۴) وضعیت آب و هوایی مناطق مطالعاتی در (جدول ۱-۱) وهمچنین موقعیت جغرافیایی دو ناحیه در استان در (شکل ۱-۱) نشان داده شده است.

مقدمه

اگر چه در گذشته خزندگان یکی از بزرگترین گروههای جانوری درسطح زمین بودند، ولی امروزه نسبت به برخی گروه های دیگر جانوران ،تنوع کمتری دارند و تنها به ۴ راسته ی رنکوسفال ها، لاک پشت ها، کروکودیل ها و مارمولک ها محدود می شوند که حدوداً ۶ هزار گونه اند که از این تعداد نیمی به جمعیت مارمولک های جهان تعلق دارد که سهم ایران از آن در حدود ۱۳۵ گونه است. (۱) در سال های اخیر به طور کلی مطالعه و حفظ خزندگان ، به ویژه مارمولکها در دنیا بسیار مورد توجه قرار گرفته است. خصوصاً از این منظر که آنها درکنترل جمعیت حشرات(منبع اصلی تغذیه شان) بسیار تأثیرگذارند. البته قابل ذکر است که در چند دهه اخیر عواملی چون افزایش جمعیت و درپی آن ساختمان سازی و تخریب زیستگاههای طبیعی، همچنین مصرف حشره کش ها و نابودی حشرات ، بقای آنها را به خصوص در افریقا و آسیا به خطر انداخته به همین دلیل مطالعه و حفظ آنها اهمیت دو چندان می یابد.

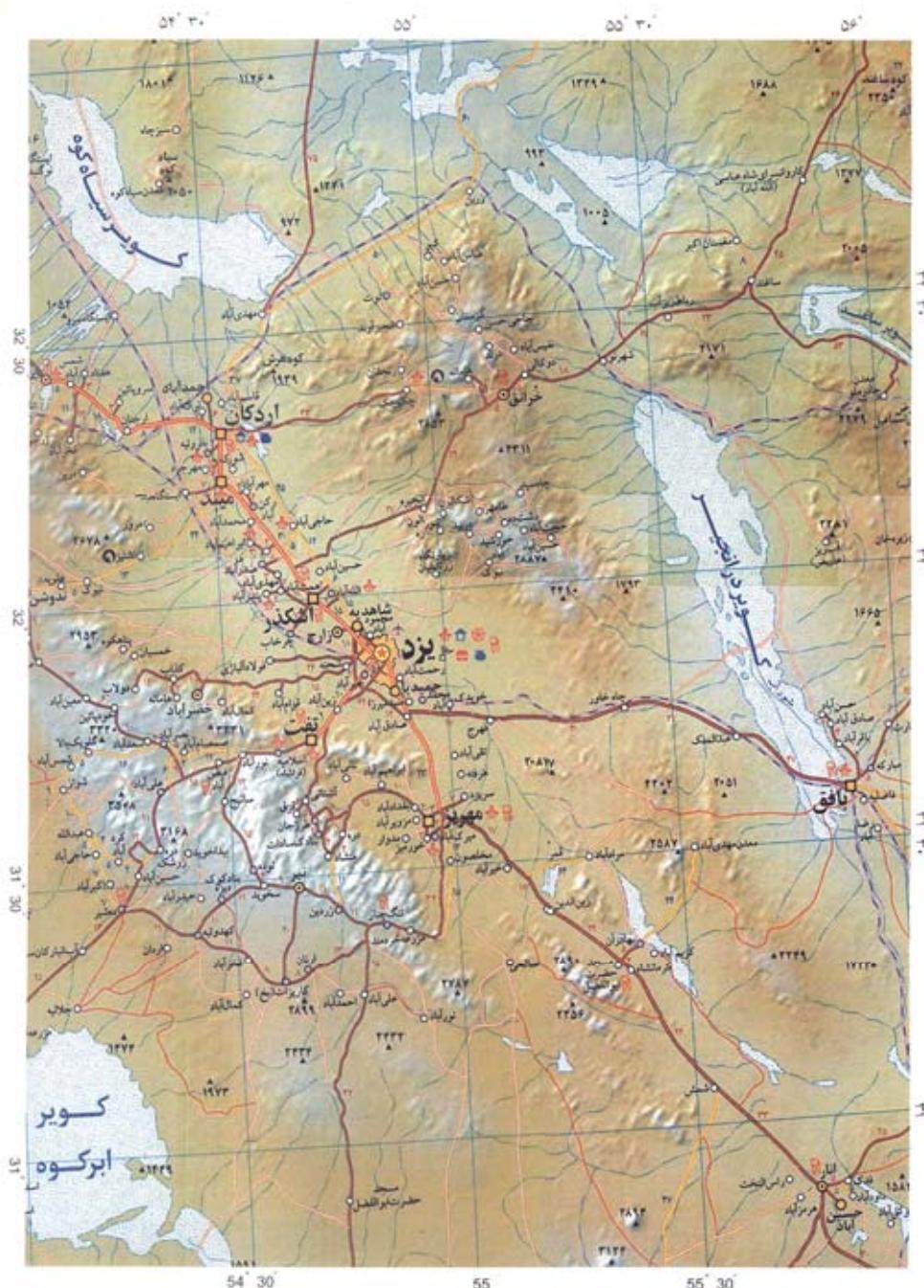
کشور ایران به لحاظ ارتباط جغرافیایی با بعضی از کشورهای آسیا ، از نظر تنوع فون به ویژه مارمولک ها حائز اهمیت است.و همچنین فلات مرکزی ایران به علت قرارگیری درمحدوده داخلی و مرزهای جغرافیایی مکان مناسبی برای حفظ گونه های داخلی و همچنین شارش زنی بین گونه های داخلی و خارجی است.

استان یزد به دلیل موقعیت خاص جغرافیایی که در فلات مرکزی ایران دارد، دارای مناطق متنوع اکولوژیکی برای انواع مارمولکها می باشد.

هدف از تحقیق حاضر مطالعه و شناسایی مارمولک های خرائق وهمین طور ندوشن و مقایسه نمونه های مشترک دومنطقه با یکدیگر است. البته قابل ذکر است که در سال ۱۳۸۵-۱۳۸۴ منطقه ندوشن ، از نظر معرفی و شناسائی

جدول - ۱- وضعیت آب و هوایی مناطق خرائق و ندوشن

مناطق	طول جغرافیایی	عرض جغرافیایی	ارتفاع (متر)	حداکثر دما (C°)	حداقل دما (C°)	بارش سالانه (میلی متر)
خرائق	۵۴° و ۴۰'	۳۰° و ۲۰'	۱۶۷۰	۴۲	-۱۳	۱۰۰
ندوشن	۵۳° و ۲۳'	۳۲° و ۲۰'	۱۹۷۰	۴۵	-۱۲	۲۴۰/۵

شکل ۱- وضعیت جغرافیایی خرائق و ندوشن در استان یزد

در صد یا کل اتیلیک ۷۰ درصد منتقل می‌شدند. در طی این تحقیقات مجموعاً ۶۶ مارمولک جمع آوری شد.

نتایج

خانواده Agamidae (Gray . 1845)

گروه بزرگی از مارمولک‌های صخره‌زی و دشت‌های باز و بوته زار می‌باشند. کشور ایران به ویژه استان یزد از نظر جغرافیایی مکان مناسبی برای تنوع و پراکنش این جانوران می‌باشد و از ۴ جنس موجود در ایران (A.6)، سه جنس *Phrynocephalus*, *Trapelus*, *Laudakia* در مناطق

مطالعاتی زیست می‌کنند. ۱- جنس *Laudakia*

(Gray.1845)

اصطلاح *Laudakia* به معنای صخره‌زی می‌باشد که اولین بار توسط Gray در ۱۸۶۵ به این جانوران نسبت داده شده است. (8) جنس *Laudakia* دارای ۵ گونه در ایران است. (6.B) که در مناطق خرات و ندوشن تنها زیر گونه *Laudakia nupta nupta* دیده شده است.

گونه (DeFilippi . 1843) *Laudakia nupta*

مشخصات: قطعات دم به صورت حلقه‌های دوتایی یا سه تایی درآمده اند که در بخش پشتی عریض تر می‌باشند. عرض فلس‌های پشتی در قسمت میانی بدن بیشتر از طول آن می‌باشد این گونه دارای دو زیر گونه است. (6.C) که همان طور که اشاره شد تنها یک زیر گونه در این نواحی زیست می‌کند.

زیر گونه *Laudakia nupta nupta*

مشخصات: فلس‌های ناحیه سر صاف و ۵ ضلعی اند. در اطراف سر و گردن خارهای بزرگ وجود دارد. سوراخ گوش از چشم بزرگتر است و عمیق می‌باشد و به صورت مجرای گوش درآمده است. انگشتان سوم و چهارم دست تقریباً هم اندازه می‌باشند. فلس‌های ناحیه د می‌از فلس‌های پشتی بزرگتر و نوک تیزتر می‌باشند. انتهای دم سیاه رنگ است، تعداد همی پنیس (آلت تناصلی جنس نر) یک جفت و به رنگ سیاه می‌باشد. پری توئینوم (پرده صفاق) و مزانتر (روده بند) تیره رنگ هستند این صفات کاملاً منطبق بر توصیف‌های گفته شده در کتاب مرجع می‌باشد. به علاوه در (جدول-۳) اندازه گیری صفات بیومتریک و

روش کار

در مطالعه حاضر، برای جمع آوری نمونه‌های شب فعال به طور تصادفی در بیانها گودالهایی به عمق ۳۰ سانتی متر با دیواره‌های عمودی حفرشد تا نمونه‌ها در آنها گرفتار شوند. این در حالی است که نمونه‌های روز فعال مستقیماً با دست گرفته می‌شدند. البته برخی از نمونه‌ها به محض گرفتار شدن، دم خود را می‌بریدند و فرار می‌کردند، به همین دلیل برای گرفتن آنها از توری با دسته بلند استفاده شد، هم چنین برای خارج کردن نمونه‌هایی که خود را در زیر بوته‌ها یا صخره‌ها مخفی می‌کردند (عموماً در اواسط روز که هوا شدیداً گرم بود)، به ناچار صخره‌ها با بیل و کلنگ تخریب و خاک‌ها زیر رومی شدنند.

به طور کلی جمع آوری نمونه‌ها و سرکشی به تله‌ها از ۹ صبح الی ۶ بعد از ظهر هر روز صورت می‌گرفت، که عمدهاً زمان خروج اکثر نمونه‌های روز فعال از پناهگاه‌ها بین ساعت ۱۰ الی ۱۳ و همچنین ۱۶ الی ۱۸ بود و این وضع کم و بیش از اوایل بهار تا اواخر تابستان ثابت بود. هم زمان با جمع آوری هر نمونه، زمان، محل جمع آوری، بافت خاک و پوشش‌های گیاهی منطقه یادداشت می‌شد، سپس نمونه‌ها به طروف پلاستیکی کوچک با درپوش‌های سوراخ دار یا کیسه‌های پارچه‌ای با ابعاد 20×50 که دهانه آنها با نخ یا کش محکم بسته می‌شد، منتقل و به آزمایشگاه برده می‌شدند تا مطالعات بیومتریک (اندازه گیری‌ها) نظیر طول بدن (طول دم و طول پوزه تا مخرج) و... با استفاده از خط کش و کولیس و هم چنین مطالعات مریستیک (شمارش‌ها) نظیر تعداد فلس‌های لب بالا، تعداد فلس‌های لب پائین و... با استفاده از ذره بین و استریو میکروسکوپ بر روی آنها انجام می‌گرفت. سپس با کمک کلیدهای شناسایی، تیره (خانواده)، جنس، گونه و زیر گونه هر نمونه مشخص می‌گردید، سرانجام پس از نصب برچسب مشخصات به یکی از اندام‌های حرکتی آنها، نمونه‌ها به محلول‌های تثبیت کننده نظیر فرمالین ۱۲

علائم اختصاری شاخص بیومتریک و مریستیک در مریستیک بزرگترین نمونه جمع آوری شده نوشته شده است تا در مطالعات تطبیقی مورد مقایسه قرار گیرد. (شرح پیوست آمده است).

جدول - ۳ - اندازه گیری بیومتریک و مریستیک *Laudakia nupta nupta*

SVL	GVL	TL	HL	HW	HH	SL	IL	INS	IOS	SE L	STL	LYT M	LE	RC PS
142	100	160	35	41	16	12	11	6	15	12	40	5	10	۲۵
GS	PIS	T4L	FL	SQ	VST R	SL4	AG FS		FCNS					
94	46	20	50	120	80	24		120		20				

رنگ آمیزی: رنگ آنها قهوه ای روشن و متمایل به زیتونی است و سطح پشتی قهوه ای تیره رنگ هماره با فلس های سیاه و زرد رنگ می باشد. بخش شکمی خرمایی روشن است. ناحیه چانه، گلو و سینه آبی تیره یا زرد است که با خطوط مشکی حالت مشبک پیدا کرده است . (شکل - ۲) وضعیت ظاهری *Laudakia nupta nupta* را نشان می دهد .

شکل - ۲ - شکل ظاهری *Laudakia nupta nupta*

خصوصیات زیستی و رفتاری: جنس های نر و ماده به صورت مستقل ولی در فواصل کم از یکدیگر زیست می کنند و هر یک دارای آشیانه مستقل می باشند. از صبح زود تا غروب فعال بوده و فقط در اواسط روز که تابش نور شدید و گرمای محیط زیاد است، درون شکاف سنگ ها

رژیم غذایی: از مجاری گوارشی و مدفع آنها کژدم، سوسک، مورچه و برگ های نیم هضم شده بدست آمده است و دارای هر دو نوع رژیم غذایی، گیاهخواری (*Carnivorous*) و گوشتخواری (*Herbivorous*) هستند.

(10) ولی با این وجود Anderson 1999 به بخش هایی از کشور ایران (غرب و جنوب کوه های زاگرس) اشاره می کند که در اثر پدیده جایگزینی، گونه Laudakia nupta جانشین گونه Laudakia nupta caucascia شده است. (6.T) مشابه چنین مشاهداتی نیز توسط Rastegar-Pouyani در ۲۰۰۰ از جنوب شرقی فلات ایران گزارش شده که زیر گونه Laudakia nupta fusca جانشین Laudakia nupta شده است.

(10) ولی تحقیقات اخیر (۱۳۸۴-۱۳۸۵) از مناطق خرانق Laudakia nupta nupta و ندوشن نشان می دهد که تنها زیر گونه موجود در این مناطق استان یزد می باشد. مقایسه اندازه های بیومتریک و مریستیک نمونه های جمع آوری شده از ندوشن توسط دهقانی (۱۳۸۲) تفاوت معنی داری را نشان نمی دهدن. (۳)

۲- جنس (Cuvier . 1816) *Trapelus*

یکی از قدیمی ترین گروه Agamidae است که خاستگاه افریقایی عربی دارد. این جنس در اثر انشعاب ۴ گروه افریقایی (*Trapelus savignii*), عربی (*Trapelus sanguinolentus*) و اروپایی (*persica*)، اروپایی (*Trapelus agilis*) را بوجود آورده اند.

(11) جنس Trapelus دارای سه گونه است. (6.D)

گونه (Olivier. 1804) *Trapelus agilis*

مشخصات: فلس های پشتی بدنه حدودی مشابه و یک اندازه می باشند. فلس های پشتی کوچکتر از فلس های پهلوها هستند. یک تا سه ردیف فلس های پینه ای دارند که در نرها برجسته تر می باشند. (6.E)

این گونه دارای ۴ زیر گونه می باشد، که سه زیر گونه آن در ایران زیست می کنند و یک زیر گونه آن در پاکستان و هندوستان وجود دارد. (9) نمونه های موجود در مناطق خرانق و ندوشن به زیر گونه *Trapelus agilis* *agilis* تعلق دارد و از نظر رنگ آمیزی و صفات بین نمونه های دو منطقه خرانق و ندوشن تفاوت های قابل

وزیر لایه های رسوبی و صخره ها خود را پنهان می کنند. این جانوران برای جلوگیری از سازش بینایی، سر و گردن خود را بالا بازی می برند و در صورت دیده شدن توسط شکارچی از فواصل دور، با گام های بلند خود را سریعاً درون پناهگاه مخفی می کنند، به همین دلیل اغلب در فواصل نزدیک به پناهگاه خود به شکار و حمام گرفتن آفتاب می پردازند.

قلمر و زیستی: این جانوران در بالا و درون صخره های بزرگ، اطراف تپه های سنگی، پل ها، کاروانسرا و قلعه قدیمی و باستانی روستای خرانق دیده می شوند. در اوایل بهار که آب و هوای منطقه ملایم است فراوانی نسبی آنها در ارتفاعات بیشتر است اما از اواسط تا اواخر تابستان که هوا نسبتاً گرم و رطوبت هوا کاهش می یابد در اطراف روستا بیشتر مشاهده می شوند. تعداد نمونه های جمع آوری شده در طی دوره تحقیقات ۱۲ نمونه نر و ماده بوده است.

تاریخ طبیعی و تولید مثل: اوین عالیم شروع دوره تولید مثلی در این جانوران، به ویژه نرها افزایش زمان حمام گرفتن آفتاب می باشد که مقارن با اواسط اسفند ماه است. جفت گیری در اوایل ماه فروردین صورت می گیرد و زمان خروج نوزاد از تخم حدوداً یک ماه به طول می انجامد. تخم ها درون لوله های تخمک بر بین ۲ الی ۱۳ میلی متر اندازه دارند و طول بدن نوزادان هنگام خروج از تخم ۲۵ الی ۳۰ میلی متر می باشد.

پراکنده گی: جنوب و غرب فلات مرکزی ایران، کرمانشاه، کردستان، همدان، لرستان، اصفهان، خراسان زیست می کنند. (10)

همان طور که گفته شد اصطلاح *Laudakia* به معنای صخره زی می باشد با وجود درست بودن این صفت، دیده می شود که با گرم شدن هوا این جانوران به مناطق پائین صخره های خرانق نظیر اطراف باغ ها، اماکن روستایی و آغل گوسفندان کوچ می کنند که از نظر فراوانی حشرات جهت تغذیه وضعیت مناسب تری دارند. بین گونه های جنس *Laudakia* هم مکانی دیده شده است. (6.S) و

می باشد. نرها دارای فلس های پینه ای پیش مخرجی هستند. پشت بدن خاکستری با نوارهای عرضی تیره می باشد سطح شکمی در ماده ها کرم رنگ است که در ناحیه گلو با خطوط قهوه ای کم رنگ همراه می باشد و در نرها به صورت لکه های آبی فیروزه ای رنگ مشاهده می شود. این صفات منطبق با توصیف های کتاب مرجع است. به علاوه (جدول - ۴) صفات بیومتریک و مریستیک بزرگترین نمونه جمع آوری شده از منطقه ندوشن را نشان می دهد.

ملاحظه ای وجود دارد که علت اصلی آن متفاوت بودن شرایط اقلیمی و اکولوژیکی این مناطق می باشد.

(Olivier Trapelus agilis agilis)

.1804)

مشخصات: شکل سر به صورت قلب می باشد و طول آن بیشتر از عرض آن می باشد فلس های پشتی تقریباً هم اندازه اند. فلس های سطح بدن و اطراف ران ها و ساق ها تیز و خاردار شده اند که در نرها برجسته تر اند. نرها دارای کیسه گلویی هستند همچنین دارای دو تا سه ردیف منافذ جلوی کلواک می باشند. که در جنس ماده یک ردیف

جدول - ۴ - اندازه گیری بیومتریک و مریستیک

Trapelus agilis agilis

SVL	GVL	TL	HL	HW	HH	SL	IL	INS	IOS	SEL	STL	LTYM	LE	GS	PIS	T4L	FL	SQ	VSTR	SLAT	AGFS	FCWS
95	65	150	25	22	12	21	21	3	22	4	26	4,4	5	60	26	12	23	90	52	24	100	24

رنگ آمیزی: پشت بدن خاکستری متمایل به زرد همراه با فلس های تیره و روشن است، سطح پشتی بدن و اندام های حرکتی دارای نوارهای عرضی تیره است. (شکل - ۳) وضعیت ظاهری *Trapelus agilis agilis* را نشان می دهد.

شکل ۳- وضعیت ظاهری

Trapelus agilis agilis

آفتاب می‌گردد. هم چنین در این موقع حالت و فرم قرارگیری بدنشان به گونه ایست که سطح تماس بدن آنها با محیط به حداقل برسد و عموماً حالتی خمیده به خود می‌گیرند. که با جمع شدن کلی بدن به داخل، از گرم شدن آن جلو گیری می‌کند.

تاریخ طبیعی و تولید مثل: دوره تولید مثلی طولانی دارند و چندین بار تخم گذاری می‌کنند اولین زمان تخم گذاری اوایل اردیبهشت و دومین مرحله خرداد و سومین دوره تیرماه می‌باشد. اندازه تخم‌ها حدوداً ۱۰ میلی متر است و مدت زمان خروج نوزادان از تخم ۵۰ تا ۶۰ روز می‌باشد.
پراکندگی: خاستگاه ایرانی دارند و از حاشیه جنوبی فلات ایران به استان فارس، کرمان، بلوچستان و سپس به افغانستان و پاکستان نفوذ کرده‌اند. (۹)

۳-جنس (Kaup. 1825) *Phrynocephalus*

این جنس در ایران ۱۱ گونه دارد. (6.F) که تنها گونه *Phrynocephalus* موجود در منطقه خرانق *scutellatus* می‌باشد. این گونه در پائین ارتفاعات کوه‌های خرانق زیست می‌کند و جزو گونه‌های کمیاب محسوب می‌شود چون متأسفانه زیست بوم‌های این جانوران در اثر جاده سازی در حال نابودی است.

گونه (Oliver 1807) *Phrynocephalus scutellatus*

مشخصات: فاقد چین پوستی در گوشه دهان است. فلس های پشتی ناهمگن هستند و در میان آنها فلس‌های خاردار بزرگ وجود دارد. اطراف و پشت سر و گردن فاقد فلس های خال دار می‌باشد. سوراخ‌های بینی بزرگ و در نزدیکی یکدیگر قرار دارند این صفات کاملاً منطبق بر توصیف‌های کتاب مرجع می‌باشد. به علاوه (جدول ۵-۵) صفات بیومتریک و مریستیک این گونه را نشان می‌دهد.

رژیم غذایی: از مجاری گوارشی آنها، مگس، عنکبوت و گل‌های بیابانی نیمه هضم شده بدست آمده است. و به طور کلی حشره خوارند و از گیاهان نیز تغذیه می‌کنند.
خصوصیات زیستی و رفتاری: در اوایل صبح که هوا در اقلیم بیابانی، سرد است؛ فعالیت حرکتی آنها کُند و رنگ بدن این جانوران تیره می‌باشد از آنجایی که جذب نور توسط رنگ‌های تیره، بیشتر است به بدن جانور این امکان داده می‌شود که گرم شود. با بالا آمدن آفتاب آنها سطح شکمی خود را به سطح زمین می‌شارند تا حداکثر گرمای آنرا جذب کنند. در اواسط روز که هوا خیلی گرم است، دهان خود را باز و شروع به نفس نفس زدن می‌کنند. چون در حقیقت با افزایش دما، میزان دفعات تنفس افزایش می‌یابد، در نتیجه با فعالیت و هوایگری بیشتر شش‌ها، تبخیر آب بدن جا نوران بیشتر شده که باعث خنک شدن بدن می‌گردد. به طور معمول در این موقع یک پوسته نازک نمک در اطراف پره‌های بینی آنها تشکیل می‌شود که ناشی از تبخیر آب از منخرین می‌باشد.

قلمره زیستی: در خاک‌های ته نشین شده و صاف، کانال‌های که دو سر آنها باز می‌باشد و باد خور دارند و همچنین بر روی تخته سنگ‌های نوک تیز قابل مشاهده اند. که برای کسب نور و شکار و همچنین فرار سریع مناسبند. این نمونه‌ها در هر دو منطقه (خرانق وندوشن) به فراوانی دیده می‌شود و تعداد نمونه‌های مشاهده شده و همچنین جمع آوری شده آنها بیش از ۳۵ عدد می‌باشد. زمان جمع آوری آنها اکثرآ بین ساعت ۱۲ الی ۱۴ بوده که اکثرآ در این هنگام جانوران مشغول حمام گرفتن آفتاب بودند و رنگ پوستشان بسیار شفاف و براق می‌شد که دلیل درخشش پوست آنها در این ساعات اینست که رنگدانه‌های روشن (زرد یا نارنجی) به سرعت در سطح پوست گستردۀ شده که میزان انعکاس نور را افزایش داده و مانع گرم شدن بیش از حد بدن، در معرض تابش مستقیم

جدول ۵- اندازه گیری بیومتریک و مریستیک *Phrynocephalus scutellatus*

42	SVL	30	GVL	70	TL	12	HL	10	HW	7	HH	30	SL	30	IL	1	INS	12	IOS	4	LE	37	GS	26	SL4T	8	T4L	85	AGFS	11	FL	12	FCWS	90	SQ	32	VSRT
----	-----	----	-----	----	----	----	----	----	----	---	----	----	----	----	----	---	-----	----	-----	---	----	----	----	----	------	---	-----	----	------	----	----	----	------	----	----	----	------

رنگ آمیزی: پشت بدن خاکستری و قهوه ای رنگ است که به صورت مناطق تیره و روشن درآمده است. این نقاط در بخش جلویی منظم و در بخش عقبی بدن نامنظم هستند. سطح اندام های حرکتی دارای نوارهای تیره و روشن هستند. (شکل ۴-۴) وضعیت ظاهری *Phrynocephalus scutellatus* را نشان می دهد.

شکل ۴-۴- وضعیت ظاهری *Phrynocephalus scutellatus*

خصوصیات زیستی و رفتاری: جنس نر و جنس ماده در هنگام جمع آوری در نزدیکی هم بودند و به طور کلی این جانوران با گونه *Trapelus agilis* هم مکانی دارند.

قلمره زیستی: در مناطق باز سنگی همراه با شن و ماسه که از نظر پوشش های گیاهی تنک می باشد، زیست می کنند.

رژیم غذایی: از مجاری گوارشی آنها به مقدار زیاد مورچه و عنکبوت نیمه هضم شده بدست آمده است. که نشان می دهد این جانوران حشره خوارند.

این جنس دارای ۱۵ گونه در ایران می‌باشد. (6.I) از این جنس گونه *Eremias persica* در منطقه خرانق زیست می‌کند. و جزو گونه‌های کمیاب منطقه به شمار می‌آید.

(Blanford. 1874) *Eremias persica*

مشخصات: فلس بینی روی ۲ یا ۳ فلس لب بالا قرار دارد. فلس‌های زیر چشمی دهان را مرزیندی می‌کنند. ۶ جفت فلس پشت چانه‌ای دارند (شکل -۵). و دارای دو ردیف منافذ رانی می‌باشند. (6.J)

صفات مطالعه شده کاملاً منطبق بر توصیف‌های کتاب مرجع است . به علاوه (جدول -۶) صفات بیومتریک و مریستیک این گونه را نشان می‌دهد.

تاریخ طبیعی و تولید مثل: تنها نمونه ماده جمع آوری شده در اواسط فروردین ماه دارای ۴ عدد تخم با قطر حدوداً ۹ میلی‌متر بود.

پراکنندگی: منشاء ایرانی دارد و در فلات مرکزی ایران که کوه زاگرس در غرب و البرز در شمال و بلوچستان در جنوب آن قرار دارند زیست می‌کند. (6.G)

(Cope. 1864) *Lacertidae*

این خانواده در ایران ۵ جنس دارد. (6.H) که در حقیقت *Saharo-Eurasian* گونه سازش یافته از جنس‌های هستند و دو جنس موجود در مناطق خرانق و ندوشن (دارای نیای مشترک اوراسیایی) هستند. (6.U)

۱- جنس (Fitzinger. 1834) *Eremias*

شکل ۵- موقعیت فلس‌های چانه‌ای *Eremias persica*

جدول ۶- اندازه گیری بیومتریک و مریستیک *Eremias persica*

	SQ	SVL	65	GVL	40	HL	HW	HH	SL	IL	SEL	STL	LTYM	LE	GS	CS	T4L	FL	FP
90	20	VSRT	40	AGFS	11	SL4T	20	6	10	7	16	17	4	3	60	24	11	13	20
21	50																		

بزرگترین نمونه جمع آوری شده از ایران (بدون ذکر محل) دارای SVL (طول پوزه تا مخرج) برابر ۹۸ میلی متر است. (X.6) ولی در نمونه اندازه گیری شده توسط دهقانی این عدد ۸۷ ذکر شده است. (۳) در حالیکه در نمونه جمع آوری شده از منطقه خرانق این مقدار برابر ۶۸ میلی متر می باشد.

رنگ آمیزی: سطح پشتی خرمایی رنگ همراه با ۴ نوار تیره می باشد که در اطراف بدن نوارها پهن و منفرد شده اند (شکل ۶).

شکل ۶- وضعیت شکل ظاهری *Eremias persica*

خصوصیات زیستی و رفتاری: روز فعال هستند و رنگ بدن آنها در اثر تغییرات شدت نور ثابت است. در شکار حشرات بسیار سریع عمل می کنند و این عمل را معمولاً رژیم غذایی: از مجاری گوارشی آنها مورچه های نیم هضم شده بدست آمده است و حشره خوارند.

این جنس دارای دو گونه در دنیا و ایران است. (V.6) که یک گونه آنها در مناطق خراائق و ندوشن زیست می‌کند. ولی به طور کلی جزو نمونه‌های کمیاب هر دو منطقه به شمار می‌آید.

(Stoliczka . 1872) *Mesalina watsonana*

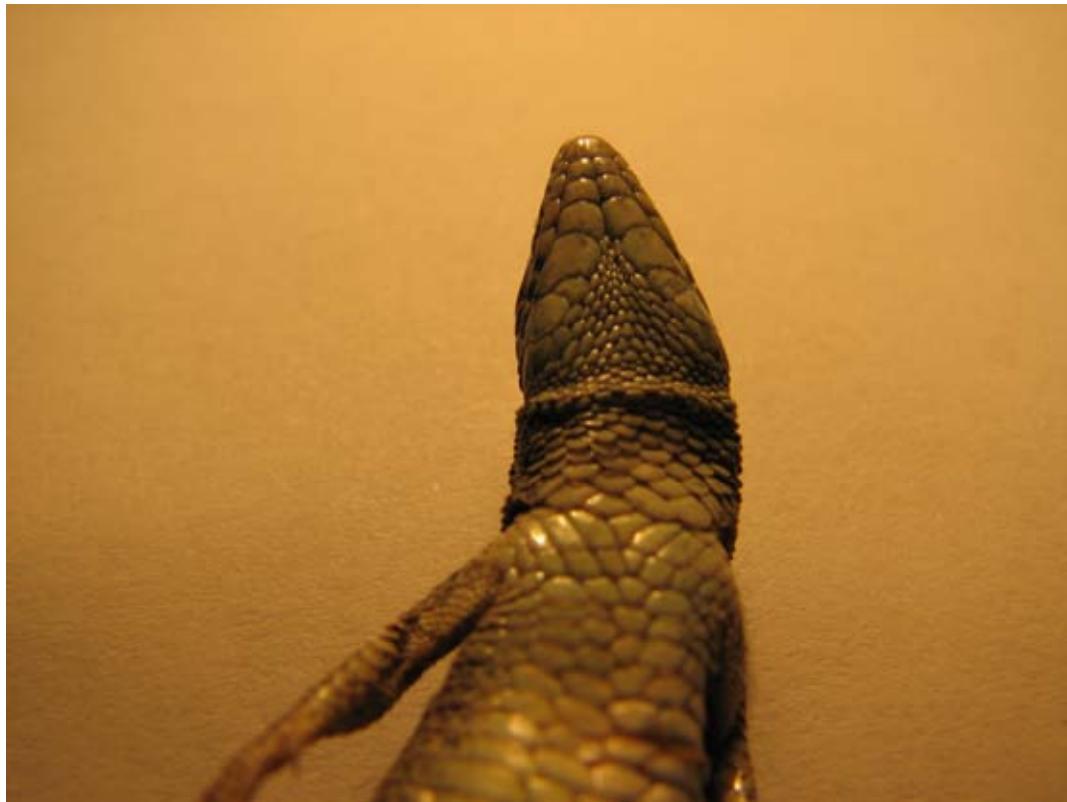
مشخصات: پائین ترین فلس بینی با فلس فوق لبی در تماس می‌باشد. فلس‌های یقه‌ای حالت انحنا دارند (شکل-۷). پلک‌های پائین چشم از تعدادی فلس‌های درشت بوجود آمده است. (M.6) صفات فوق در نمونه‌های جمع آوری شده از مناطق تا حدودی منطبق با توصیف‌های ذکر شده در کتاب است .. به علاوه صفات بیومتریک و مریستیک نمونه بزرگتر که به منطقه ندوشن تعلق دارد در (جدول-۷) نشان داده شده است.

در فضاهای باز انجام می‌دهند. در هنگام فرار خود را در زیر بوته‌ها مخفی می‌کنند. توانایی خود بری دم دارند. قلمرو زیستی: به طور کلی زیستگاه این جانوران با سایر گونه‌ها نظیر *Phrynocephalus agilis* و *Trapelus scutellatus* مشترک است و اکثرًا در مناطق بیابانی و نیمه بیابانی و همچنین زمین‌های آبرفتی و رسی همراه با گیاهان بوته‌ای زیست می‌کنند.

تاریخ طبیعی و تولید مثلی: در اوخر تیرماه از تخمدان تنها نمونه ماده جمع آوری شده ۴ عدد تخم با قطر متوسط ۲۰ میلی متر بدست آمد.

پراکندگی: در ارتفاعات ۶۰۰ الی ۳۰۵۰ متری فلات مرکزی و شرقی و غرب ایران و همچنین کوه‌های زاگرس زیست می‌کنند. (K.6)

۲- جنس (Gray . 1838) *Mesalina*

شکل ۷- موقعیت فلس‌های یقه‌ای *Mesalina watsonana*

جدول-۷- اندازه گیری بیومتریک و مریستیک *Mesalina watsonana*

9	TAL	45	SVL
6	FL	30	GVL
12	FP	60	TL
37	SQ	10	HL
8	VSRT	6	HW
22	SL4T	4	HH
24	AGFS	8	SL
15	FGWS	8	IL
		1	INS
		10	IOS
3	SEL		
9	STL		
2	LTYM		
3	LE		
20	GS		
9	CS		

میانگین اندازه های SVL (طول پوزه تا مخرج) و TL (طول دم) در نمونه های مناطق خرانق و ندوشن به ترتیب ۴۵ و ۶۶ میلی متر است که این اعداد در گزارش دهقانی ۴۴ و ۹۱ و در گزارش Anderson ۵۶ و ۱۱۴ میلی متر می باشند. (۳). و (6.W).

رنگ آمیزی: سطح پشتی بدن خاکستری زیتونی رنگ که با نوارهای سفید رنگ سر تا سری همراه است. (شکل-۸)، که با توصیفات Anderson، 1999، به جزء رنگ زرد در ناحیه گلو و سینه هماهنگی دارد. (6.V)

شکل-۸- وضعیت ظاهری *Mesalina watsonana*

قادر می سازد که سریعاً خود را به درجه حرارت مناسب

فعالیت برسانند. با افزایش درجه حرارت محیط، فعالیت

آنها به زیر بوته ها محدود می شود.

رژیم غذایی: حشره خوارند.

خصوصیات زیستی و رفتاری: از ابتدای روز فعال هستند،

اندازه کوچک و تطابق بالای آنها با رنگ سطح زمین آنها را

خصوصاً در مناطق جنوب غربی آسیا از جمله ایران صورت نگرفته است. و تنها ۱۳ جنس از این خانواده در ایران شناسایی شده است. (6.O). از جنس *Bunopus* گونه *Bunopus crassicauda* در مناطق مطالعاتی زیست می کند. این گونه در هردو منطقه خرانق و ندوشن به فراوانی مشاهده می شود.

(Blanford. 1876) *Bunopus*

این جنس شامل دو گونه می باشد. (6.P) که در این مناطق تنها گونه *Bunopus crassicauda* زیست می کند.

(Nikolsky. 1896) *Bunopus crassicauda*

قلمره زیستی: در مناطق باز سنگی که با شن و ماسه و بوته های کوتاه همراه است زیست می کنند.

تاریخ طبیعی و تولید مثل: در اواسط فروردین ماه از مجاری تخمک بر تنها نمونه ماده جمع آوری شده ۴ عدد تخم با قطر متوسط ۳ میلی متر بدست آمد.

پراکنده: به غیر از ارتفاعات بلند کوه های اطراف دریای خزر و استان آذربایجان، به طور گسترده در همه مناطق فلات ایران زیست می کنند. (6.N)

(Boulenger. 1884) *Gekkonidae*

پرجمعیت ترین مارمولک های مناطق بیابانی (دنباله قدیم) *Palaearctic* می باشند با وجود کثرت آنها تا کنون مطالعات جامع بر روی این گروه از مارمولک ها

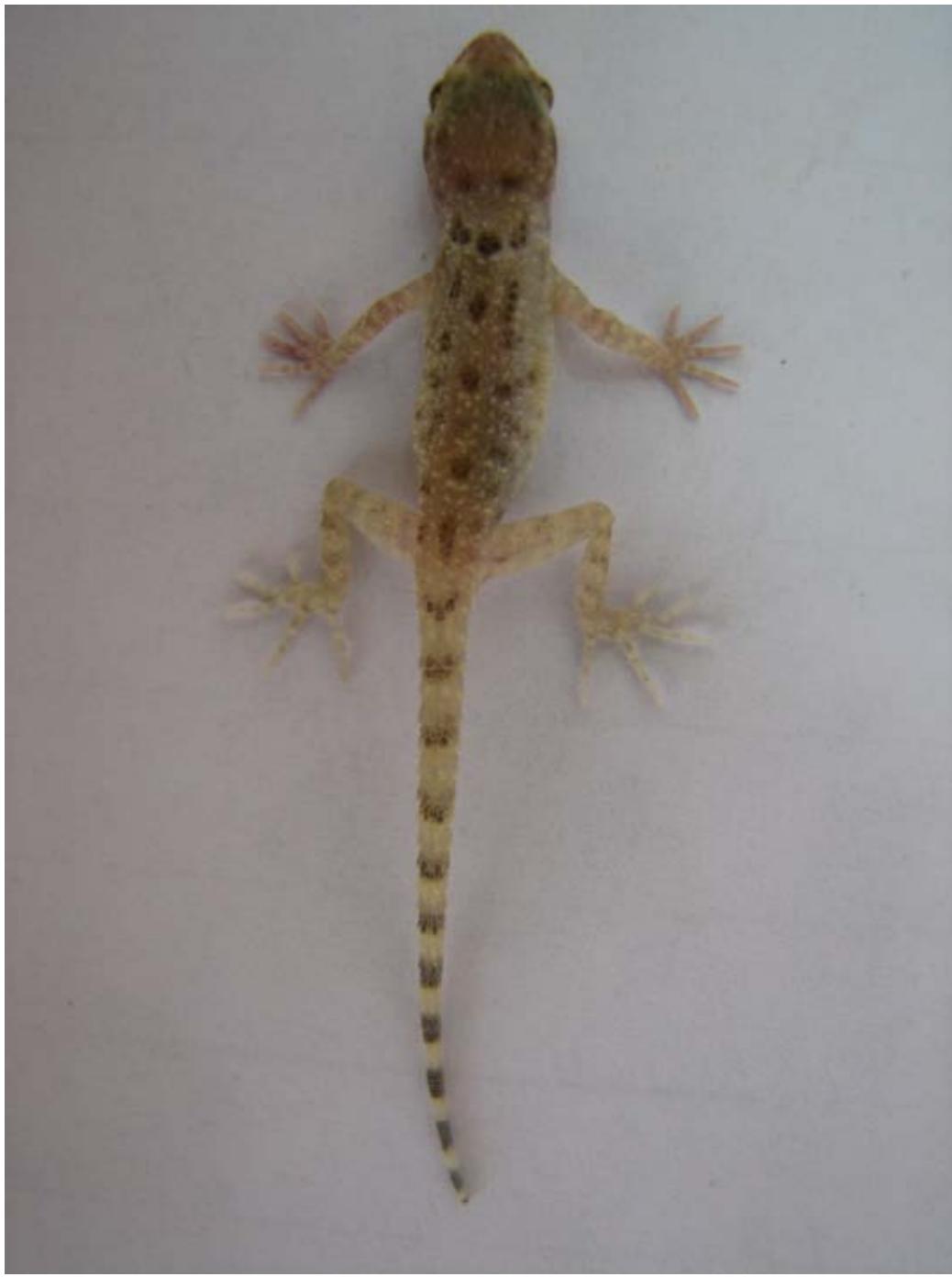
مشخصات: فلس های پشت چانه ای دارند. ۳/۴ قسمت انتهایی وزیر دم از صفات بزرگ تشکیل شده است. (6.Q). صفات مشاهده شده در نمونه های مناطق منطبق بر توصیف های کتاب است. به علاوه صفات بیومتریک و مریستیک بزرگترین نمونه که به منطقه خرانق تعلق دارد در (جدول-۸) نشان داده شده است.

جدول-۸- اندازه گیری های بیومتریک و مریستیک گونه *Bunopus crassicauda*

SVL	TL	HL	HW	HH	SL	IL	INS	IOS	SEL	STL	LTYM	LE	GS	PIS
50	35	25	12	10	6	11	9	۹	۹	10	۷	۲	۳۴	۵
T4L	FL	SQ	VSTR	SLT4	AGFS	FCW								
11	11	53	54	24	24	9								

اندازه SVL (طول پوزه تا مخرج) و TL (طول دم) در نمونه قزوین به ترتیب ۵۰ و ۵۰ میلی متر ذکر شده است. (6.Z) که این اندازه ها در بزرگترین نمونه جمع آوری شده که به خرانق تعلق دارد به ۵۰ و ۲۵ میلی متر می رسد.

رنگ آمیزی: سطح پشتی بدن کرم رنگ همراه با لکه های قهوه ای رنگ می باشد که در ناحیه دم و همچنین دست ها و پaha به صورت نیم حلقه های درآمده اند، که در دم تعداد آنها به ۱۱ عدد می رسد. (شکل-۹) وضعیت ظاهری *Bunopus crassicauda* را نشان می دهد.

شکل-۹ - وضعیت ظاهری *Bunopus crassicauda*

قلمر و زیستی: داخل منازل، شکاف دیوارهای آغل گوسفندان، مکان های متروکه هر دو بخش خرانق وندوشن دیده می شوند.

تاریخ طبیعی و تولید مثل: دوره تولید مثل طولانی دارند و در فصل های بهار و تابستان تخم گذاری

رژیم غذایی: از مورچه، لار و سوسک و عنکبوت ها تغذیه می کنند و حشره خوارند.

خصوصیات زیستی و رفتاری: غروب ها و شب ها فعال بوده و از نور خورشید دوری می کنند. در اکثر اوقات بطور دسته جمعی دیده می شوند و بسیار فعال و سریع هستند.

مطالعه حاضر که طی سال‌های ۱۳۸۴ تا ۱۳۸۵ در منطقه خرانق (استان یزد) مورد بررسی قرار گرفته است (برای اولین بار). وندوشن (استان یزد) نیز مورد بازبینی قرار گرفته است. از ۳ خانواده مارمولک‌های ۶، *Agamidae* و *Lacertidae* و *Gekkonidae* جنس و از هر جنس، ۱ گونه شناسایی شدند که در این مجموعه ۲ زیر گونه نیز وجود دارد. کل تعداد نمونه‌های جمع آوری شده ۶۶ مورد می‌باشد. که متعلق به خانواده‌های *Agamidae*، شامل: (جنس *Laudakia* گونه *Laudakia nupta* زیر گونه *Laudakia nupta* نر، ۶ ماده و جنس *Trapelus* گونه *Trapelus agilis* و زیر گونه *Trapelus agilis* و *Phrynocephalus* ۱۸ نر، ۱۷ ماده و جنس *Phrynocephalus scutellatus* ۱ نر، ۱ ماده)، گونه خانواده *Lacertidae* شامل: (جنس *Eremias* و گونه *Eremias persica* ۱ نر، ۱ ماده و جنس *Mesalina watsonana* ۱ نر، ۱ ماده)، خانواده *Gekkonidae* شامل: (جنس *Bunopus* و گونه *Bunopus crassicauda* ۸ نر و ۷ ماده) می‌باشند. که بر حسب وضعیت تاکسونومیک و نحوه پراکنش انواع گونه‌ها وزیر گونه‌های مارمولک‌های در مناطق خرانق و ندوشن جدول-۲- به وجود آمده است.

جدول-۲-وضعیت تاکسونومیک و پراکنش انواع گونه‌ها و زیر گونه‌های مارمولک‌های مناطق خرانق و ندوشن را نشان می‌دهد.

تیره	جنس	گونه و زیر گونه	خرانق	ندوشن
Agamidae	<i>Laudakia</i>	<i>Laudakia nupta nupta</i>	۱۲	-
	<i>Phrynocephalus</i>	<i>Phrynocephalus scutellatus</i>	۲	-
	<i>Trapelus</i>	<i>Trapelus agilis agilis</i>	۱۰	۲۵
Lacertidae	<i>Eremias</i>	<i>Eremias persica</i>	-	۲
	<i>Mesalina</i>	<i>Mesalina watsonana</i>	۱	۱
Gekkonidae	<i>Bunopus</i>	<i>Bunopus crassicauda</i>	۹	۶

همان طور که در جدول-۲ مشاهده می‌شود، *Trapelus agilis agilis* های جمع آوری شده *Trapelus agilis agilis* بیش از نیمی از کل را (۳۵٪) به خود اختصاص می‌داد. این در حالی است که گونه‌های *Phrynocephalus scutellatus* و

می‌کنند. از درون تخمدان نمونه‌های جمع آوری شده در ماه اردیبهشت ۲ عدد و در ماه شهریور ۴ عدد تخم بدست آمد که قطر همگی آنها تقریباً ۵ میلی متر بود و دارای پوسته چرمی کرم رنگ بودند.

پراکندگی: فقط در شمال غربی فلات مرکزی ایران پراکنده (6.R)

بحث و نتیجه گیری

مارمولک‌های ایران در مناطق فلات ایران توسط S.C.Anderson (۱۹۷۹)، ۸ خانواده، ۳۳ جنس و ۱۲۵ گونه، نصرانی... رستگار پویانی (۱۳۶۹)، استان باختیان، ۴ خانواده، ۸ جنس و ۱۲ گونه، سلیمان اریس (۱۳۷۴)، استان تهران، ۴ خانواده، ۱۲ جنس و ۱۲ گونه، اسکندر رستگار پویانی (۱۳۷۵)، استان سمنان، ۴ خانواده، ۸ جنس و ۱۶ گونه، جواد بهار آرا، کاظم پریور و علی نعمتی (۱۳۸۰)، استان خراسان، ۳ خانواده، ۴ جنس و ۴ گونه، محمود دهقانی، کاظم پریور و محمد رضا تلاوتی فرد (۱۳۸۲)، استان یزد (اشکذر و ندوشن)، ۵ خانواده، ۱۱ جنس و ۱۲ گونه، محمد رضا رستگار مقدم (۱۳۸۵)، استان خراسان (منطقه مرزداران)، ۱ خانواده، ۱ جنس و ۳ گونه، جمع آوری و مورد مطالعه قرار گرفته است.

Trapelus agilis agilis در خرانق گونه‌ها و *Bunopus crassicauda* در خرانق گونه‌ها و زیر گونه‌های غالباً هستند و اکثر نمونه‌های ندوشن به

اکوسیستم غنی بکوشیم. از این منظر می توان موضوعات زیر را به عنوان پژوهش های بعدی پیشنهاد کرد.

پیشنهادات :

۱- مطالعه نمونه های سایر مناطق استان یزد.

۲- بررسی تغییرات پراکنشی مارمولک های این مناطق در طی سالهای پیش رو.

۳- شناسایی عوامل موثر بر تغییرات فراوانی جمعیت نمونه های یکسان در مناطق متفاوت.

۴- تأثیر رژیم غذایی بر انتخاب محل سکونت مارمولک ها.

۵- تأثیرات تفاوت های اکولوژیک بر شاخص های بیومتریک و مریستیک مارمولک ها.

۶- بررسی عوامل محیطی و آب و هوایی بر نحوه تولید مثل مارمولک ها.

تشکر و قدردانی

با توجه به اینکه بخشی از بودجه این کار تحقیقات توسط معاونت محترم پژوهش وزارت علوم و تحقیقات تامین گردیده است بدین وسیله مراتب تشکر و قدر دانی از آن وزارت اعلام میشود. از دانشگاه آزاد واحد اشکذر (استان یزد) و ریاست محترم آن واحد که امکانات مورد نیاز در محل را در اختیار اینجانبان قرار داده اند سپاسگزاری می شود.

منابع

۱- اریس. سلیمان. (۱۳۷۴): بیوپسیستماتیک مارمولک های استان تهران، پایان نامه کارشناسی ارشد به راهنمایی دکتر محمد بلوج و دکتر کاظم پریور، دانشکده علوم، دانشگاه آزاد اسلامی.

۲- درویش. جمشید. (۱۳۸۳): پژوهه تنوع زیستی جوندگان استان یزد با تأکید بر منطقه خرانق

۳- دهقانی. محمود. (۱۳۸۲): طرح پژوهشی فون مارمولک های اشکذر و ندوشن (استان یزد).

۴- مبین، صادق. (۱۳۵۴). رستنی های ایران. انتشارات دانشگاه تهران.

۵- موسسه جغرافیایی کارتوگرافی (گیتاشناسی). (۱۳۸۴): نقشه سیاحتی و گردشگری استان یزد.

هایی کمیاب هستند، و حتی می توان گفت که در خطر نابودی قرار دارند چون از نظر کمی در نسبت پائین تری هستند.

در ادامه به طور جامعی به مطالعه هر خانواده پرداخته شد که این بررسی ها شامل یک پیشینه مختصر از سیر مطالعاتی نمونه ها، ونتایج مطالعاتی نمونه های جمع آوری شده در دو ناحیه خرانق و ندوشن و مقایسه آنها با مطالعات پیشین است. همه نمونه ها از نظر صفات فیزیکی (بیومتریک و مریستیک) اندازه گیری شده اند، بعلاوه تنوع و نحوه پراکنش آنها نیز در هر دو منطقه مورد مقایسه قرار گرفته است. و دیده شد که منطقه خرانق از نظر وجود اکوسیستم های مختلف، دارای تنوع گونه ای بیشتری نسبت به منطقه ندوشن می باشد.

Laudakia nupta بیشتر نمونه های منطقه خرانق به *Bunopus* و *Trapelus agilis agilis nupta* *Mesalina* تعلق دارند و *Crassicauda* *Eremias persica watsonana* کمیاب منطقه محسوب می شوند. همچنین بیشترین نمونه های منطقه ندوشن به *Trapelus agilis agilis* تعلق دارد و *Eremias persica*, *Mesalina watsonana* و *Bunopus crassicauda* جزو گونه های کمیاب این منطقه می باشند.

در طی دوره تحقیقات ما موفق به مشاهده *Laudakia nupta nupta* در منطقه ندوشن نشدیم در حالیکه در طرح پژوهشی دهقانی (۱۳۸۲) به این زیرگونه اشاره شده است.(۳)

همان طور که قبل ام اشاره شد هدف پژوهش حاضر، شناسایی نمونه مارمولک های خرانق یکی از نواحی جغرافیایی جانوری استان یزد بود. امید است در تحقیقات آتی این سعادت نصیب شود که سایر مناطق نیز مورد مطالعه قرار گیرند تا بتوانیم با شناخت بیشتر از منابع جانوری ایران عزیzman، هر چه بیشتر در حفظ این

- 6-Anderson,S.C(1999): The Lizards of Iran.Society of Amphibian and Reptiles. Oxford.Ohio.(A:67),(B:70),(C:78),(D:99-100),(E:101),(F:82-84),(G:98),(H:199-200),(I:208-210), (j:221),(K:222),(L:249),(M:252),(N:253),(O:127-129),(P:138),(Q:139129),),(R:139),(S:79),(T:72),(U:199),(V:249),(W:252), (X:222), (Y:125-198),(Z:139).
- 7- Anderson,S.C.(2000):An introduction to the literature of the Vertebrate Zoology of Iran Zoology in The Middle East 26,2002:15-28.Published by Verlag, Washington D.C.
- 8- Geay,j.E(1845):Catalogue of the specimens of the specimens Lizards in The British Museum-London,289pp.
- 9-Rastegar-Pouyani.N.(1997):Analysis of Geographic Variation in the *Trapelus agilis* complex (Sauria:Agamidae)Zoology in The Middle East 19.1999:pp.75-99.
- 10-Rastegar-Pouyani.N.and Nelson.G.(2000):Taxonomy and Biogeography of The Iranian species of *Laudakia*(Sauria: Agamidae)Zoology in the Middle East.26.2002,pp.93-122.
- 11- Macey,R.J,J.A.Schulte,A.Larson,N.B.Ananjeva,Y.Wang,N.Rastegar-Pouyani, R.Pethiyagoda and T.J.Paenfuss(2000):Evalating trans tethys migration an example using Acrodont Lizards Phylogenetics-systematic Biology 49(2):233-256,Washington D.C.